

CA KHÚC CHO NGÀY MAI

Trong tập Hòa Bình ca

PHAM DUY

Quảng · Hòa
1970

CA KHÚC CHO NGÀY MAI

Trong tập Hòa Bình ca

PHẠM DUY

Quảng · Hứa

1970

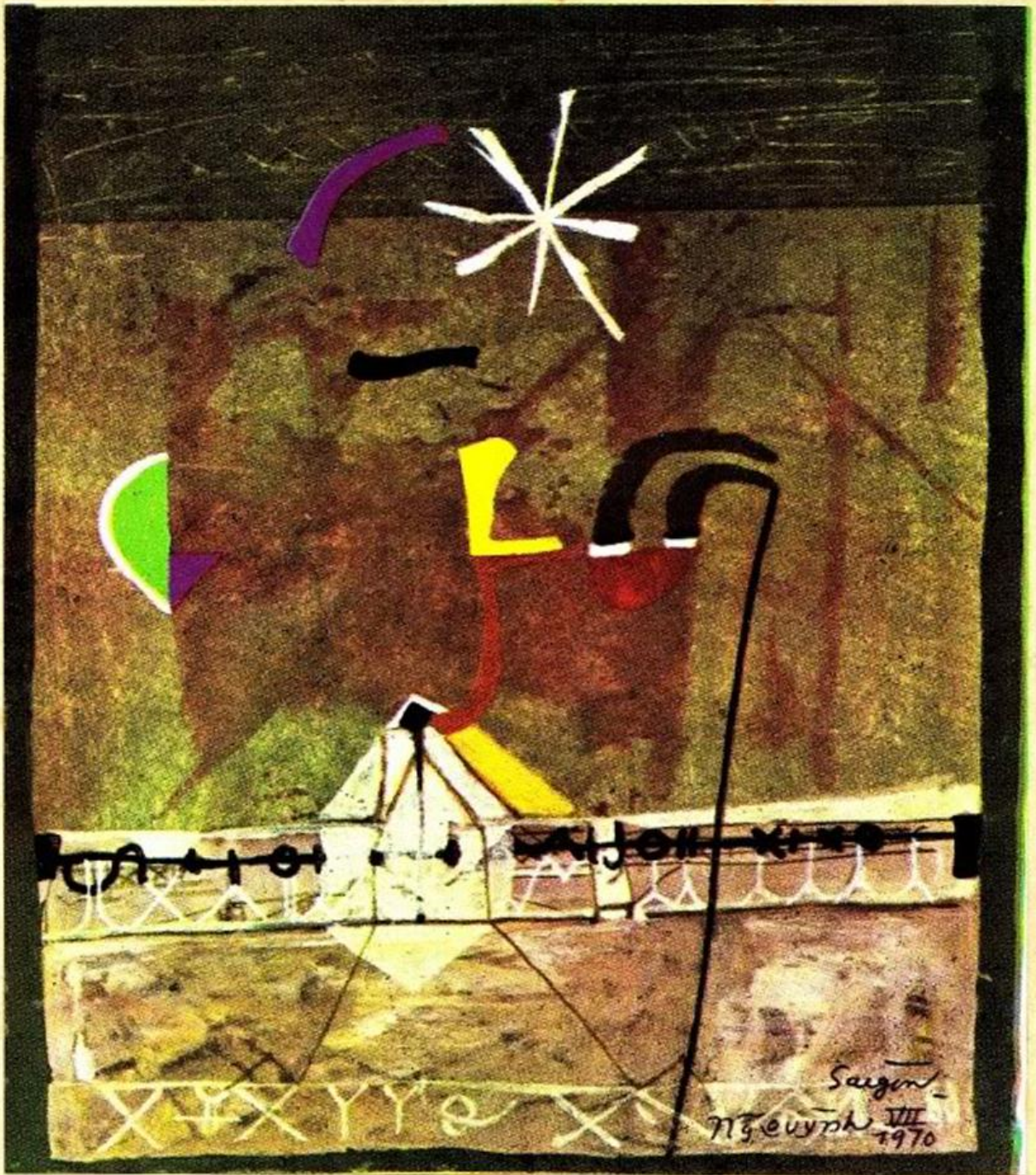
4 $\frac{16}{87}$ 75

onbait

Phạm Duy
2009

MỤC LỤC:

- .CUNG CHỨC VIỆT NAM
- .TÔI ĐANG MƠ GIẤC MỘNG DÀI
- .MỘT NGÀY MỘT ĐỜI
- .KHI TÔI VỀ
- .KỶ NIỆM
- .THU CHIẾN TRƯỜNG
- .XUÂN THỊ
- .HOA XUÂN
- .XUÂN NÔNG
- .CON ĐƯỜNG CÁI QUAN

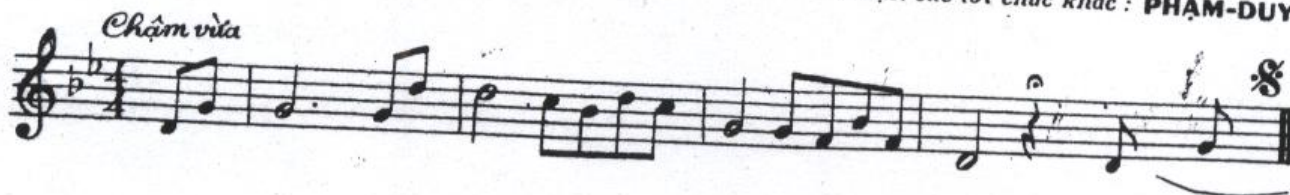
Phụ bản 1

vì yêu nhau không là những thiên thần
sống tuyệt vời trong niềm đau một phận
nên từ đó nhân loại kia vẫn vẹn toàn...

CUNG CHÚC VIỆT NAM

Lời chúc 1 : **THANH-HỮU**
Nhạc, các lời chúc khác : **PHẠM-DUY**

Chậm vừa

I. Vì yêu

anh không là lính đa tình Vì yêu anh không là lính đa tình Bước tuyệt
nhau không là những thiên thần Vì thương nhau không là những thiên thần Sống tuyệt

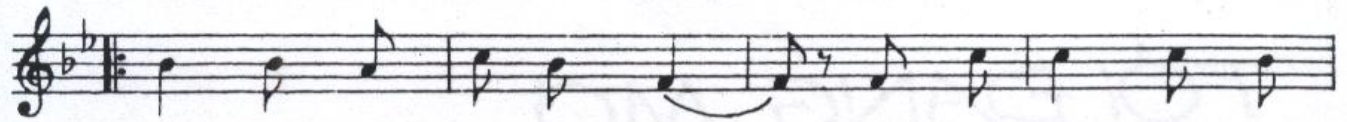

vời trên mùa xuân định mệnh Bước tuyệt vời trên mùa xuân định mệnh Nên từ
vời trong niềm đau một phận Sống tuyệt vời trong niềm đau một phận Nên từ

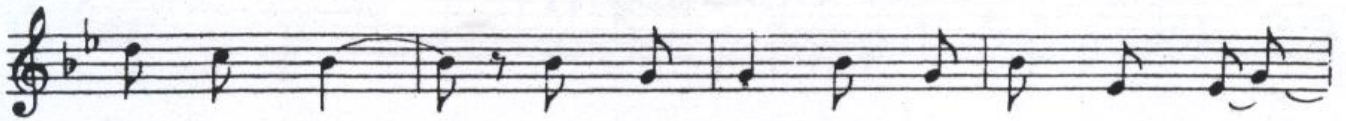

đó dân tộc ta vẫn hòa bình Vẫn hòa bình !
đó nhân loại kia vẫn vẹn

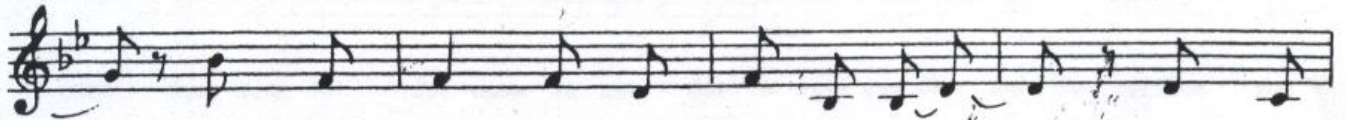
2. Vì yêu

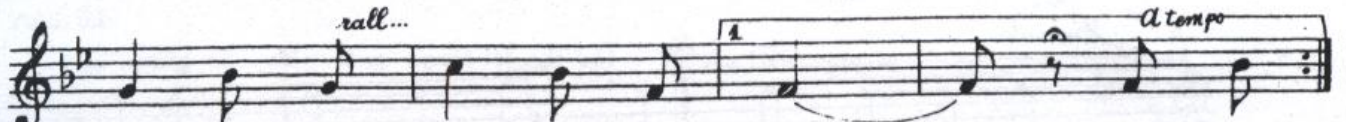
em không đào nước nghiêng thành Vì yêu em không đào
em không là bé siêu phàm Vì yêu em không là

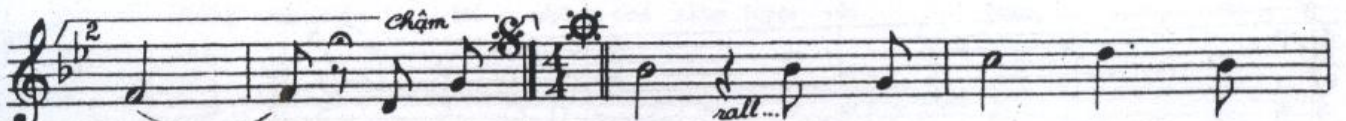
nước nghiêng thành Sóng tuyệt vời trong chiều hoa khòn hạnh
bé siêu phàm Hát tuyệt vời trong đồng trinh mộc mạc

Sóng tuyệt vời trong chiều hoa khòn hạnh Nên từ
Hát tuyệt vời trong đồng trinh mộc mạc Nên từ

đó dân tộc ta đỡ nhục hình ! 3. Vì yêu
đó dân tộc ta đỡ làm

lạc ! 4. Vì thương toàn. Nhân loại kia vẫn vẹn

toàn ! NHÂN LOẠI KIA VẪN VẸN TOÀN

TÔI ĐANG MƠ GIẤC MỘNG DÀI

Nhạc và lời: **PHẠM-DUY**
LÊ LAN

Moderato

The musical score is written on three staves in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a tempo marking of 'Moderato'. The melody consists of quarter and eighth notes, with a double bar line and repeat sign after the first measure. The second staff continues the melody with a double bar line and repeat sign after the first measure. The third staff continues the melody with a double bar line and repeat sign after the first measure. The lyrics are written below the notes.

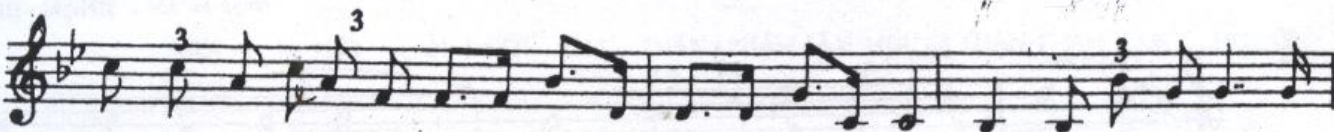
Tôi đang mơ giấc mộng dài Đừng lay tôi nhé cuộc
đời chung (ứ ư) quanh Tôi đang nhìn thấy màu xanh ở trên cây
cành trôi xuống thân mình Tôi đang nhìn thấy màu hồng ở khắp nẻo đường nhẹ thắm vào hồn

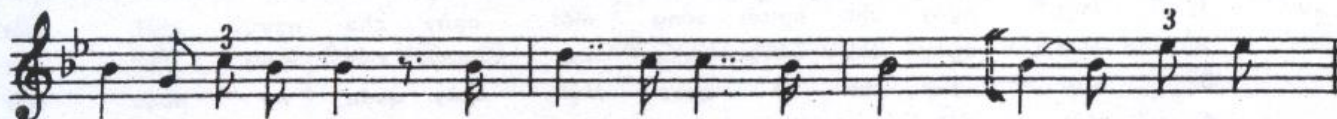
Từ bình minh tươi mát về hoàng hôn thơm ngát Làn gió đưa hương đời vào

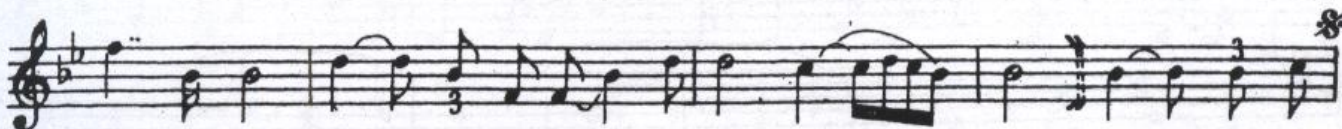
chứa chan lòng tôi Tôi nghe từ cõi đời vui vượt qua đêm dài lên tôi sao trời

Tôi nghe từ cõi lòng người lời nói bời hồi tìm kiếm ngọt bùi Và nhìn thấy trong tim Tinh

yêu nở những con chim Nở những con chim tuyết vời Đừng lay tôi

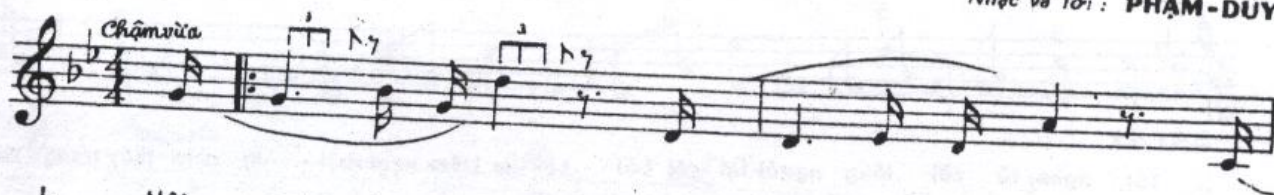

nhé cuộc đời Tôi còn trẻ đợi cho tôi mơ (ơ) mộng. Tôi đang mơ

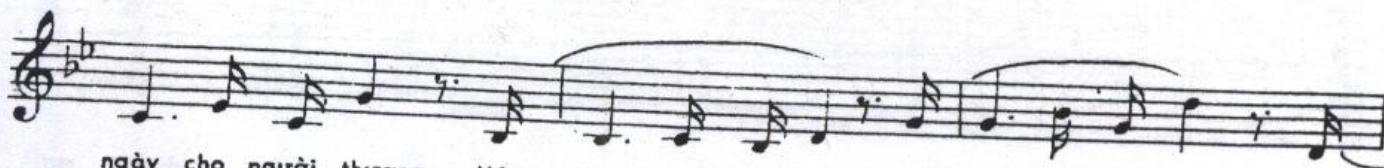
1967

MỘT NGÀY... MỘT ĐỜI...

Nhạc và lời: PHẠM-DUY

1.	Một	ngày	cho	người	sống	Một	ngày	cho	người	chết	Một
2.	Một	ngày	cho	khâu	súng	Một	ngày	cho	ngoi	viết	Một
3.	Một	ngày	cho	tò	quốc	Một	ngày	quên	nợ	nước	Một
4.	Một	đời	mạng	phiên	sống	Một	đời	đeo	cùm	gông	Một

ngày	cho	người	thương	Một	ngày	cho	người	ghét...	Một	ngày	cho	cuộc	chiến.	Một
ngày	đi	mà	giết	Một	ngày	đi	mà	hát...	Một	ngày	đang	cười	ngất	Một
ngày	cho	vợ	(chồng)	con	Một	ngày	cho	tình	nhân...	Một	ngày	đi	đào	chính
đời	đi	ruồi	rong	Một	đời	vẫn	chờ	mong.	Một	đời	không	còn	mái.	Một

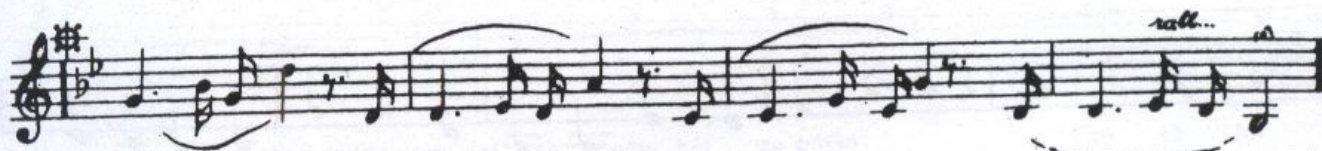
ngày cho lười biếng Một ngày cho bình yên Một ngày lại cho điên
ngày ốm một khóc Một ngày bạn bè đông Một ngày chợt cô đơn
ngày đi làm lính Một ngày đi cầu kính Một ngày về quyền sinh
đời không từ chối Một đời vẫn còn nói: Một đời người thương ôi !!

HỒI , HỒI ÔI ! HỒI ÔI ! THÂN PHẬN LÀM NGƯỜI THÂN PHẬN LÀM NGƯỜI

HỒI , HỒI ÔI ! HỒI ÔI ! THÂN PHẬN LÀM NGƯỜI THÂN PHẬN LÀM NGƯỜI

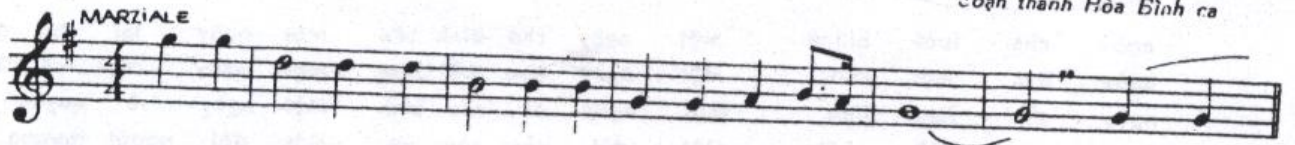
(ĐÈ HẾT: Âm ư)

KHI TÔI VỀ

Thơ : KIM TUẤN
" Những điều ghi trong giấc ngủ "

PHẠM-DUY

Sọan thành Hòa Bình ca

Khi tôi

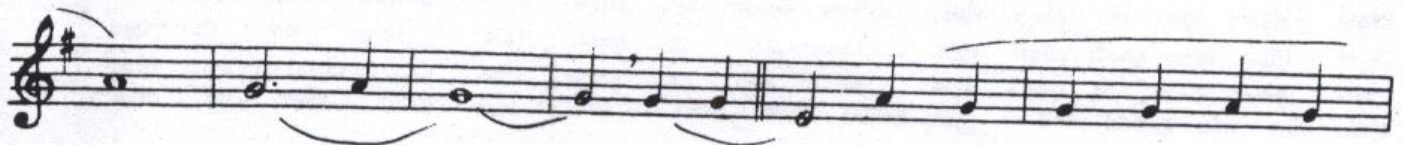
về con chim câu nằm trong tổ ấm Giây thép gai đã hết rào quanh đồn phòng

ngự và người lính đã trở về cày đám ruộng xưa Khi tôi về con diều

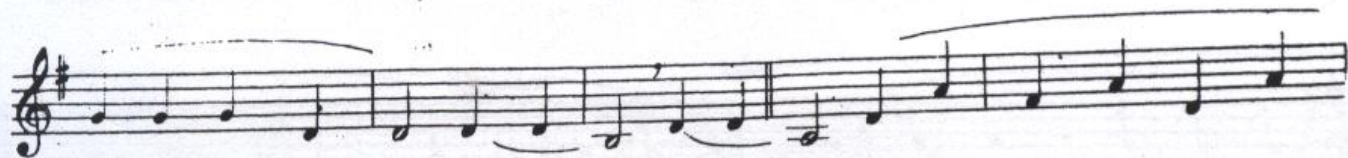
bay đùa đây trong gió chốn quê nhà trên thảm cỏ xanh Có đứa trẻ đề bụng lười rón.

đen cười thanh bình Khi tôi về có con trâu rung mõ xa

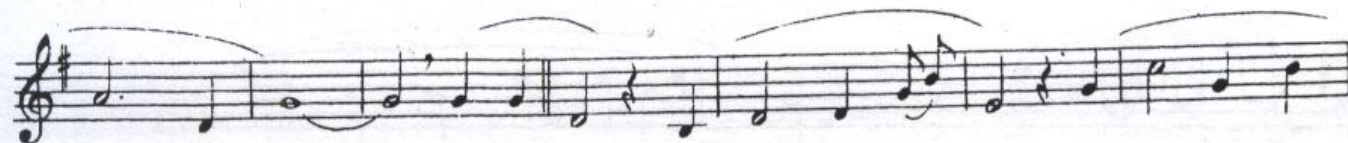
xôi như trong giấc mộng Khi tôi về Khi tôi về với hai tay tôi nư con

tím tôi ôm lòng ngực Khi tôi về Khi tôi về Giọng hát ru kéo lại dĩ

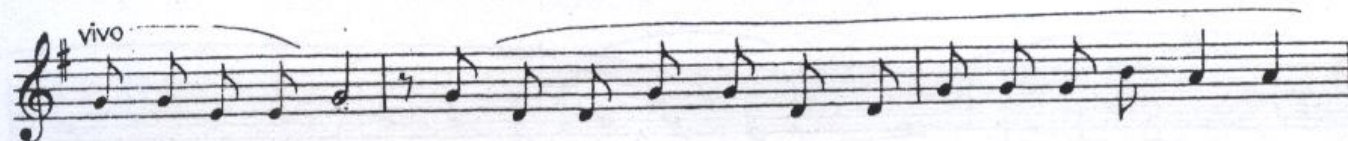
vãng trầm trầm như chưa tắt thở Có người rủ nhân loại đi xem địa ngục Mà không

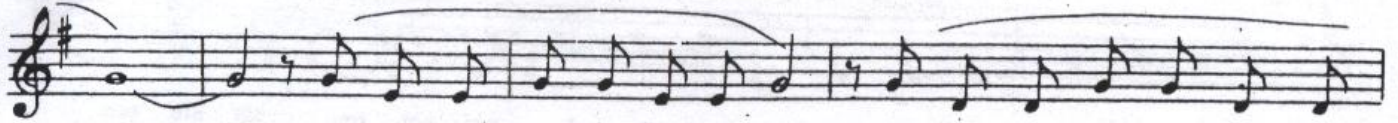
đi trả lời Khi tôi về Mẹ già vừa tóc bạc Đôi mắt nhìn xa

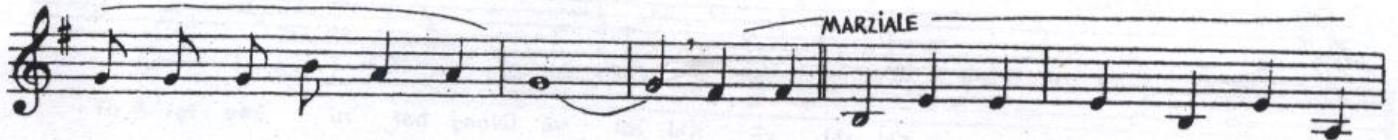
xôi Mẹ tôi ngóng tương lai Và quên hết ưu phiền Con còn lại

bay trên đồng ruộng xanh Trẻ già bảo nhau cúi đầu trầm ngâm cùng mùi Khói rơm quen

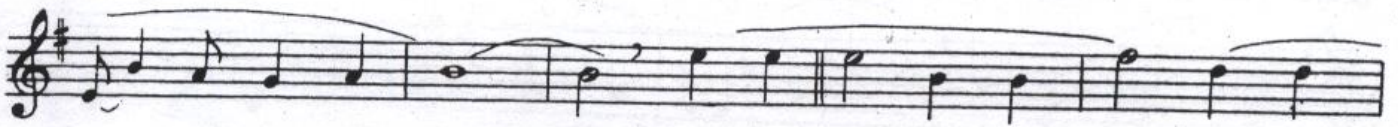
thuộc. Con cò lại bay trên đồng ruộng xanh Trẻ già bảo nhau cúi đầu trầm

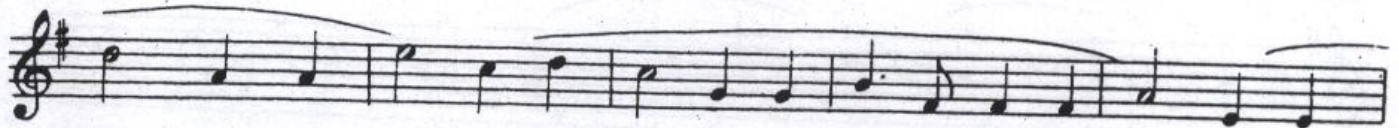
ngâm cùng mùi khói rơm quen thuộc Khi tôi về tôi đi thăm bờ sông thuở

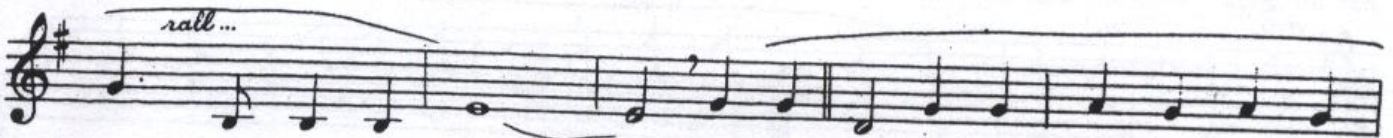
nhỏ Tôi sẽ buồn vì chuyện ngày xưa. Tôi sẽ khóc vì chuyện quê hương Bao lần đau

khò bao lần cay đắng Quê hương tôi là ở đó Quê hương

tôi ngày còn bé Tôi lớn lên bằng lời ru và bằng tình thương Bằng hồn

cảm và bằng túi buồn Khi tôi về con chim ca lời ca tình

đi Lữ thiếu nhi đã hát mừng cho đời thịnh trị Dù còn yếu cũng nhờ

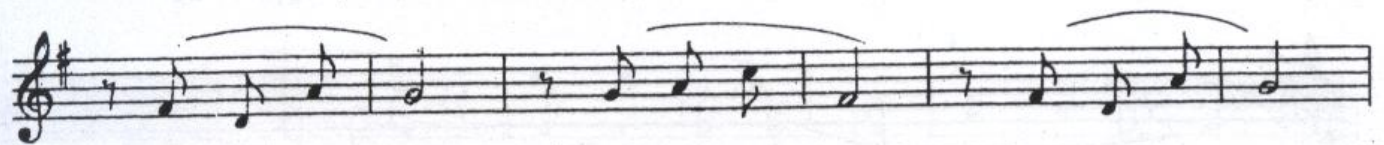
mình về lấy tình yêu Khi tôi về Khi tôi về cuộc đời xuôi

chày Bóng trăng xưa soi trên lối mòn có rừng cây ẩm vì nhiều thương

nhớ Có người yêu cũ nằm chờ bên gối Và khi thức dậy

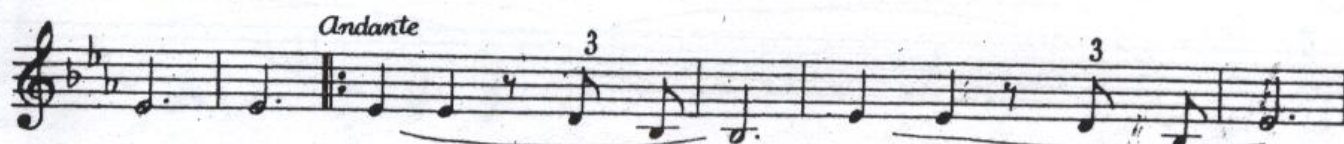
tôi tìm thấy tôi Và khi thức dậy Tôi tìm thấy tôi

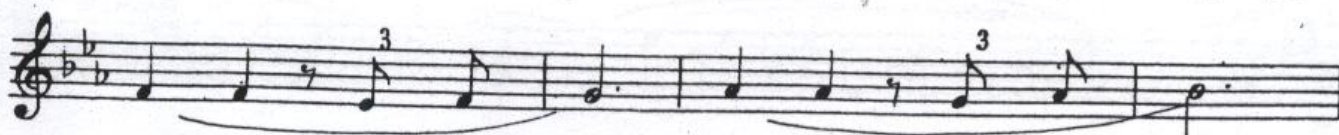
Và khi thức dậy tôi tìm thấy tôi . . .

KỶ NIỆM

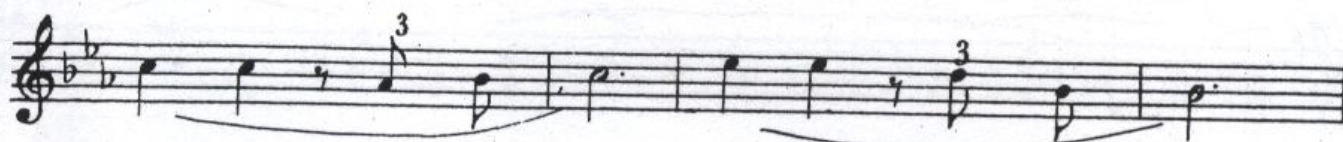
Nhạc và lời: PHẠM-DUY

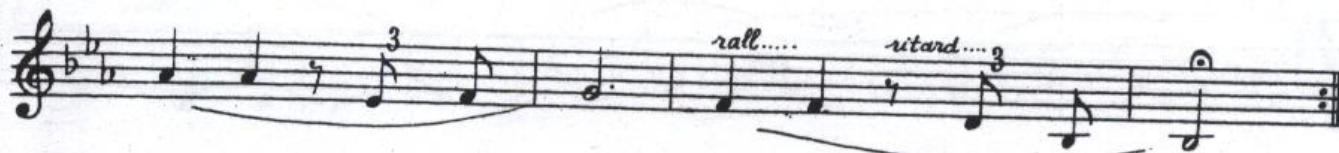
1. Cho tôi lại ngày nào Trông lên bằng ngọn cau
2. Cho tôi lại chiều hè Tôi đi giữa đường quê

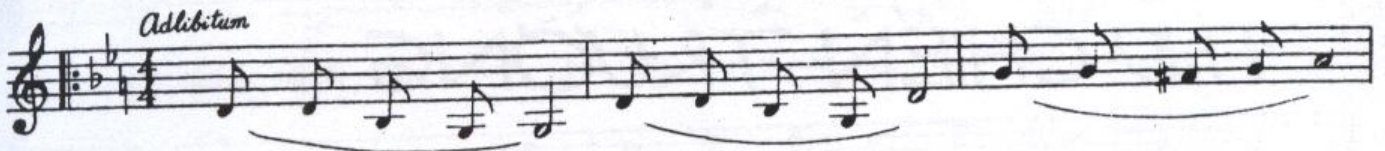
Mẹ tôi ngồi khâu áo Bên cây đèn dầu hao
Hai bên là hương lúa Xa xa là ngọn tre

Cha tôi ngồi xem báo Phó xá vắng hiu hiu
Thấp thoáng vài con nghé Tiếng nước dưới chân đê

Trong đêm mùa khô ráo Tôi nghe tiếng còi tàu
Tôi mê trời mây tía Không nghe mẹ gọi về

3. Cho tôi lại nhà trường Bao nhiêu là người thương Không ai thù ai oán
4. Cho tôi lại một mùa Mưa rơi buồn ngoại ô Đêm đêm đèn trong ngõ

Ai cũng bảo tôi ngoan Tôi yêu thầy tôi lắm Nhớ tiếng nói vang vang
Sôi sáng mảnh tim khô Tôi mơ thành triệu phú Cứu vớt gái bơ vơ

Tôi theo tà áo trắng Cô em bạn cùng đường 5. Cho tôi lại còn nhiều
Tôi mơ thành thi sĩ Đem thơ dệt mộng hồ 6. Cho đi lại từ đầu

Cho tôi lại tình yêu Tôi không cần khôn khéo Tôi không đòi bao nhiêu
Chưa đi vội về sau Xin đi từ thơ ấu Đi vui và bên nhau

Cho tôi lòng non yếu Dễ khóc dễ tin theo Cho tôi thời niên thiếu
Trong tim thì sôi máu Khoé mắt có trăng sao Bông hoa cài trên áo

Cho tôi lại ngày đầu Cho đi lại từ đầu Chưa đi vội về sau
Trên môi một nụ cười cầu (Hát nhiều lần, xa dần, tắt dần)

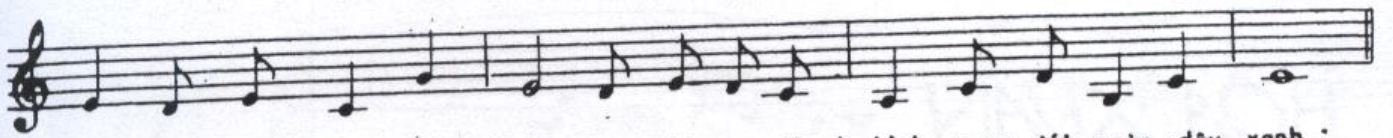
THU CHIẾN TRƯỜNG

Nhạc và lời: PHẠM-DUY

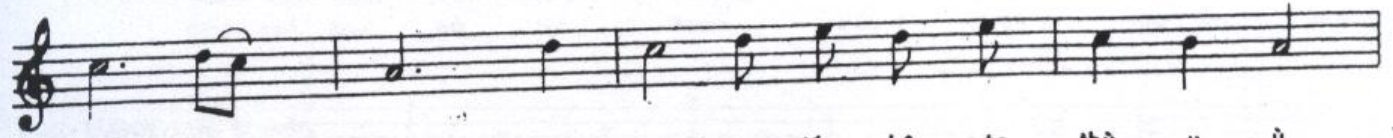
Adagio

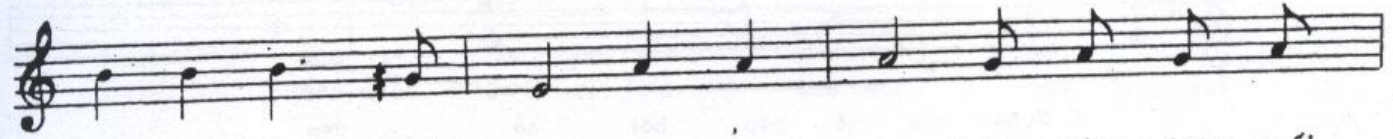
Chiều biên khu vào mùa sang Thu. Không còn nghe gió oán
thù u ú Rừng vi vu là lời thiên thu Ru người lúc phiêu du....
Ai chính phu nghe mùa Thu tới âm vang trong trời. Hồn quê đến với muôn
đời. Mùa thu ơi (ói) Mùa Thu ơi Nghe gió thu tại
bờ trong góc trời chiến tranh nghe lá thu thương tình cho kiếp người mong
manh Mùa Thu ơi (ói) Mùa Thu ơi (ói) Hương thơm xưa đã

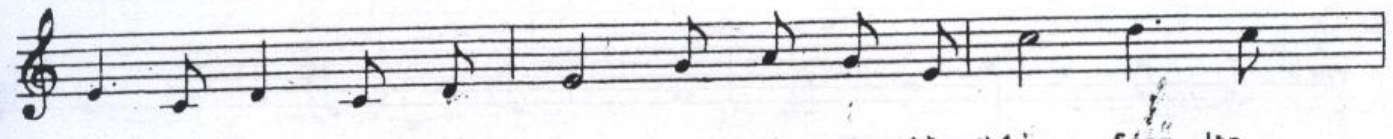
về với những người chiến chinh Bao khúc ca thanh bình vang tới ngàn dâu xanh

Thu đã về với ta không tiếng kêu oán thù u ù

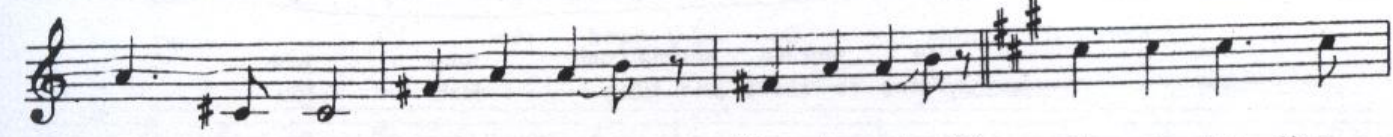
Ta thương yêu một mùa thu bão la Vang tiếng bom cuối

cùng và qua rừng gươm súng. Mơ thấy trên hồ thắm Sóng làn

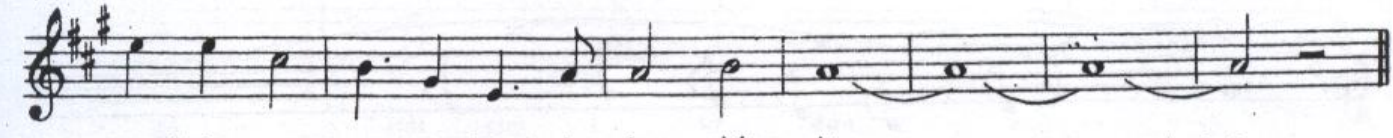
tàn. Thu đến không ác lòng ư ừ Nhân gian nuôi mối tình thu muôn

năm hòa bình. Mùa thu ơi (ới) Mùa thu ơi (ới) Thu ơi thu. Hãy

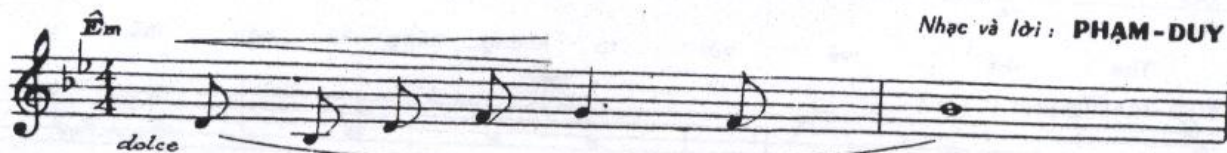
cất tiếng ca Ca cho đời thu Thu với ta ! Trong bư và mong

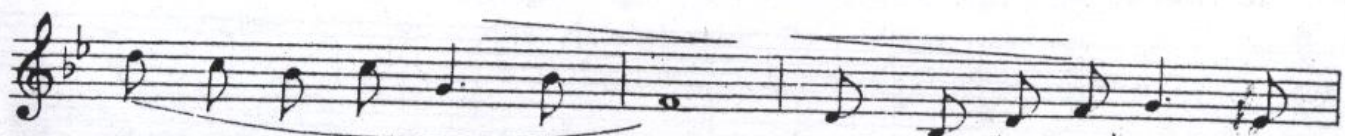
nhớ khúc ca : Cầu thái hòa cho bao chúng ta

HOA XUÂN

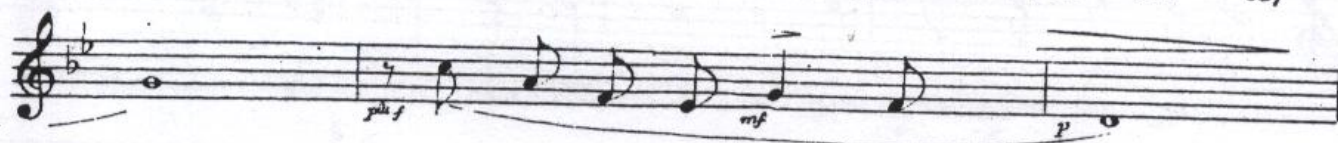
Nhạc và lời: PHẠM-DUY

I. Xuân vừa về trên bãi cỏ non
II. Những đoàn người trên lưng cày nâu.

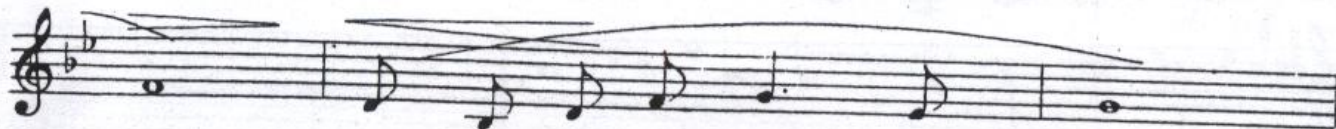
I Gió xuân đưa lá vàng xuôi nguồn Hoa cười cùng tia nắng vàng
II Thấy hoa xuân phép lạ ra màu Bông như lòng ra sức cày

son
sâu
Lũ ong lên đường cánh tung tròn
Tiếng ca không phải tiếng kính cầu

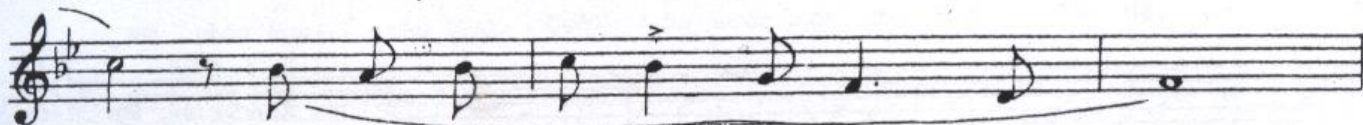
Hoa chẳng yêu lũ bướm là lời Muốn yêu anh vác cày trên
Hoa bèn yêu bóng dáng cần lao. Bắt tay nhau tranh cuộc cày

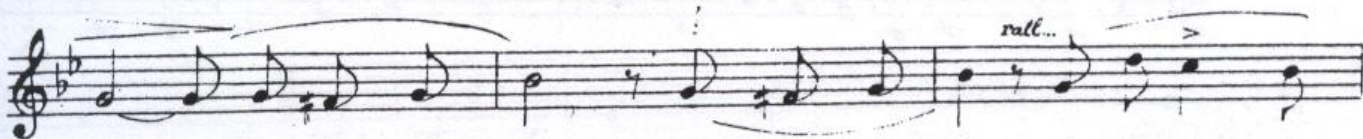
đòi.
câu.
Hoy là yêu chiến sĩ nghìn nơi
Người cùng mùa đã thoát vực sâu.

Thấy hoa tươi cười bông thương đời ! Xuân ! Hoa còn tươi
Sức reo hoa nở lúc Xuân đầu ! Xuân ! Hoa tỏa hương

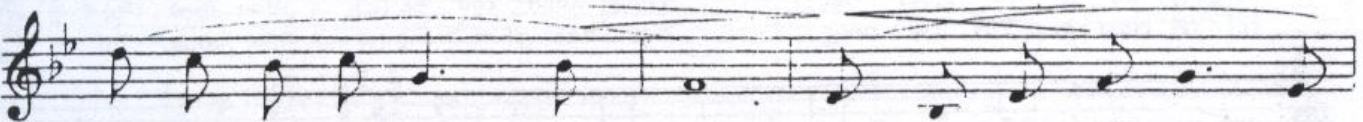
mãi, Hoa vì Thế giới biết sum vầy cuộc vui.
mới, Nhân quần ân ái đã kêu đòi niềm vui.

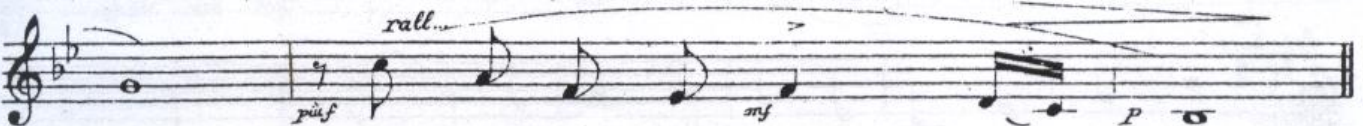
Xuân ! Hoa nở vì ai, Tay nhịp bàn tay cùng đắp xây ngày
Xuân ! Hoa là tình tôi, Đưa nở cùng ai cùng tuyền yêu mọi

mai... Có một chàng thi sĩ miền quê,
nơi... Có một bầy thôn nữ nhìn hoa,

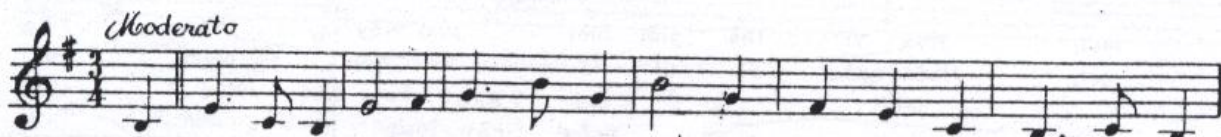
Ngát bông hoa biểu người xuân thì. Có một đàn em bé ngoài
Chúc cho xuân vui vẻ thái hoà, Có một vài tóc trắng thềm

đề, Hát câu i tờ đón xuân về
mơ, Ước cho hoa nở Mãi không già

XUÂN THÌ

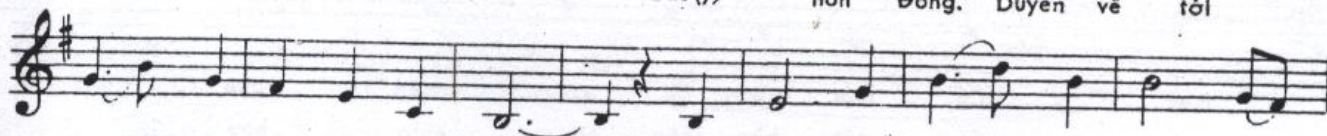
Nhạc và lời: **PHẠM-D.**

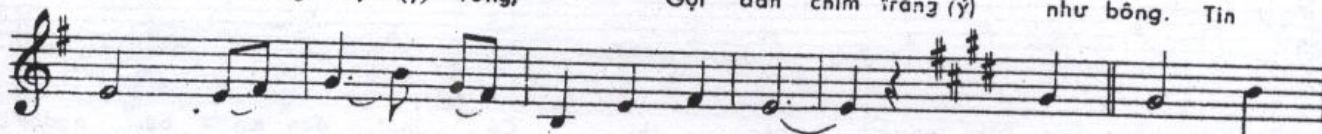
Nhạc mở đầu ...

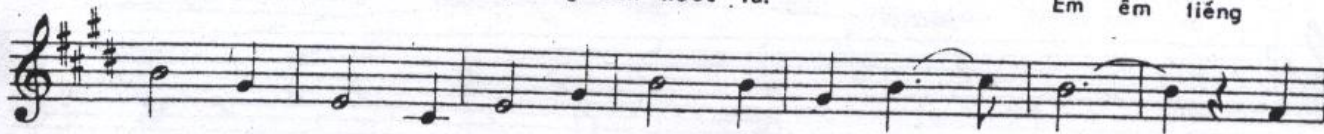
Tình Xuân chớm nở (ó) đêm qua. Khi mùa chính
ra núi Bắc (ý) non Đông. Duyên về tới

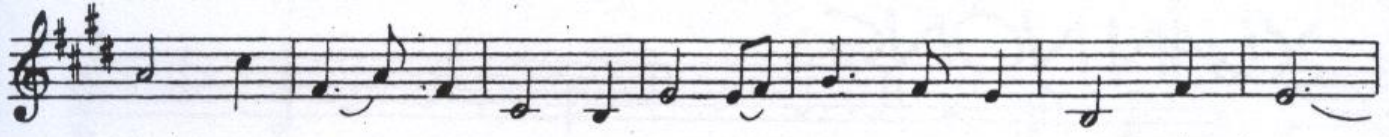
chiến (ý) đã lui ra ngoài đời. Ngày Xuân con én (ư) đưa thoi có
chốn (ý) Nam sông Tây (ý) rừng, Gọi đàn chim trắng (ý) như bông. Tin

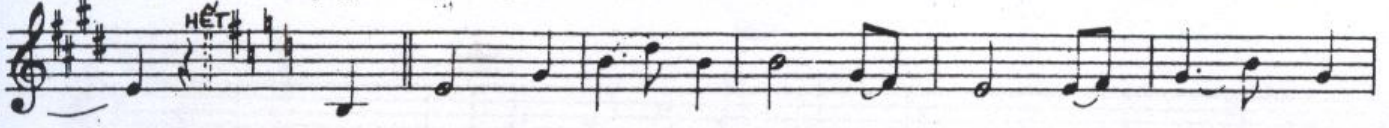
người nhớ đến (ý) những lời yêu mến nhau Xa xa có
lành đưa xuống (ý) khắp vùng trên nước ta. Êm êm tiếng

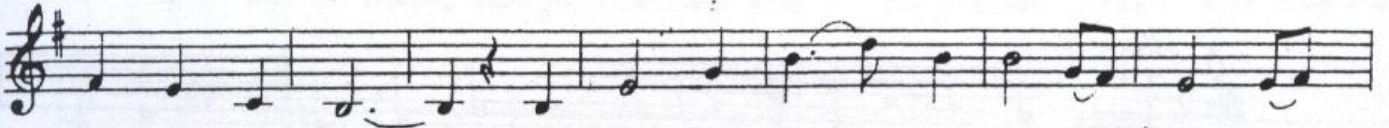
tiếng kinh cầu. Chiều trên dương thổ mang sầu mênh (ý) mộng ! Người
hát trăng tà. Tình soi trên phiếm tay ngà gỏi (ý) trinh ... Người

đi giữa độ (ý) xuân nồng. Nhìn nhau bờ ngõ rung rung lòng nhớ thương
ôm nhân loại (ý) trong lòng. Cười tuôn nước mắt cho Xuân tình đầy men...

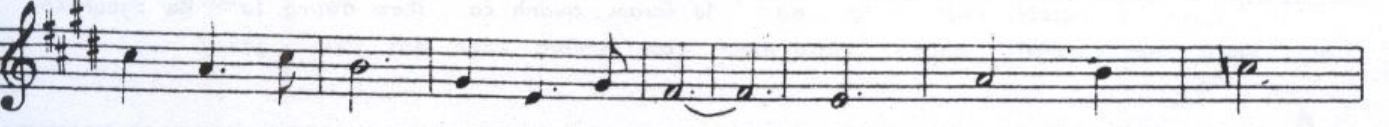
Tình thương nhân thế (ý) bao la. Yêu người năm trước đã khiến

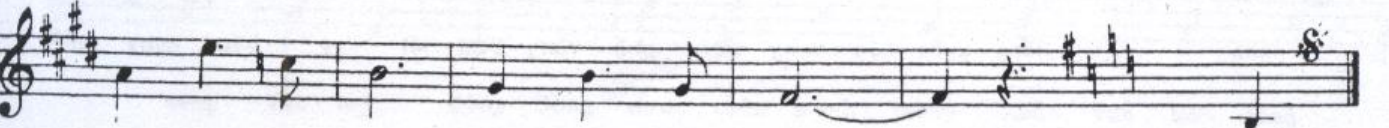
cho ta giận hờn. Và thương cây sừng (ý) cô đơn Hoa đào đã

nở (ở) vết mòn (ý) chiến xa... Đường đi êm quá

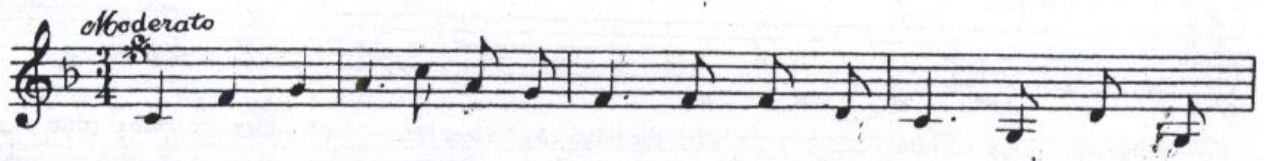
có phải giấc mơ đã thành tiếng thơ. Trời không mưa gió

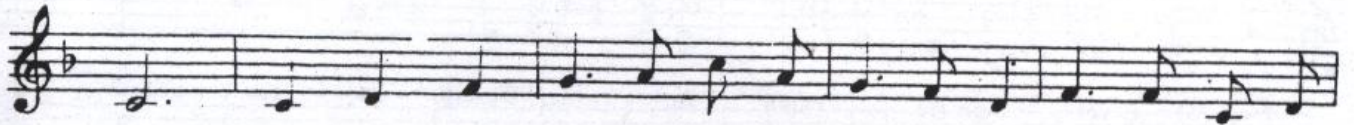
mẹ bé con thơ con bú say sưa. Tình...

XUÂN NÔNG

Nhạc và lời: PHẠM-DUY

Trời xanh xanh quá sáng soi bên nhà hương xuân la đà. Lợi cánh cửa

qua. Ngoài trời tự do lũ bướm quanh co theo đường tơ Ra ngoài nẻo

mo Có tiếng guốc kéo vang trên phố vắng Đưa tôi ra gặp ngay ánh

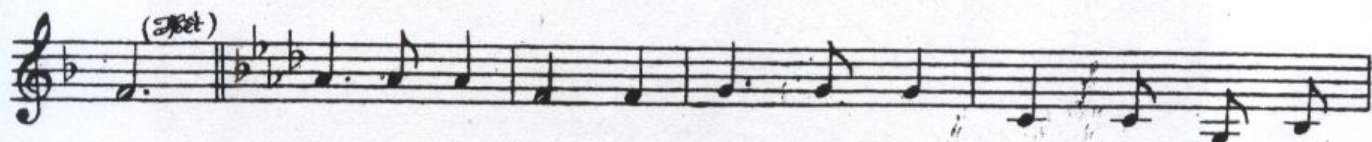
nắng! Có tiếng hát giáo đường trong gió sớm đưa tôi về cuộc đời đầm

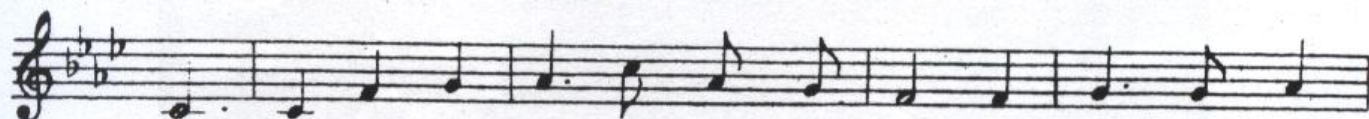
ôm... Một mùa Xuân nóng giữa nơi kinh kỳ mưa bay không về chỉ có bụi

xe Một trời phương Nam trong lúc xuân sang Yêu người dân xuân nồng tình

đoan! Nắng khắp phố phường và Xuân ngay trong vườn Hoa cười lên

huang Đưa cao nghe ngóng máu Xuân trong lòng Tràn lên trong gió

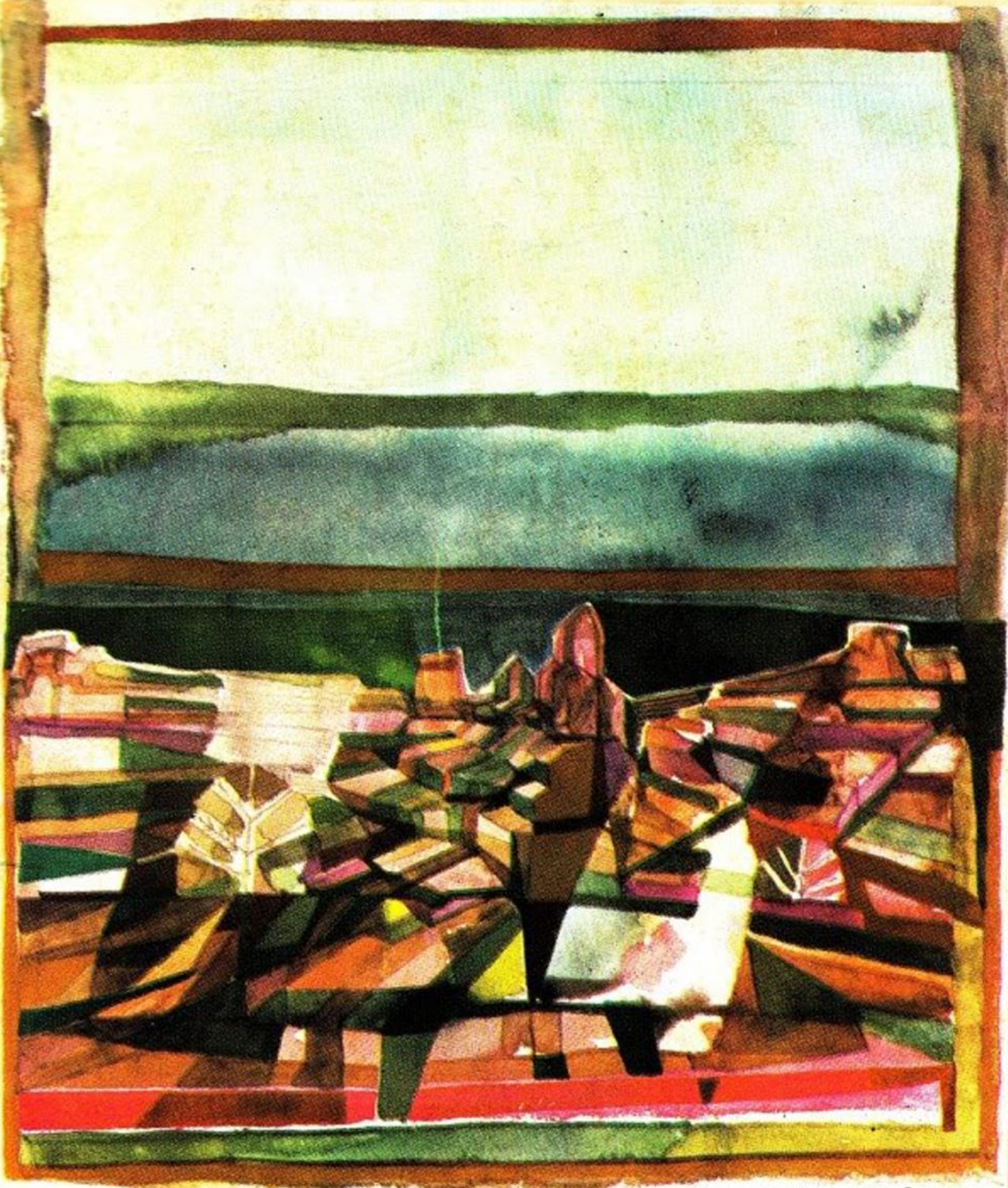

cong Yêu một dòng Dòng nước cuốn mênh mông Xuân vờn trên sóng

có cô nàng. lật áo áo cho chàng. Một phôi ngoài nắng

... để người được mãi mãi
đi trong duyên tình dài...

— Nghệ sỹ, Sài Gòn 4- VIII 1970

Phụ bản 2

tặng người bạn đường

CON ĐƯỜNG CÁI QUAN

TRƯỜNG CA

Nhạc và lời : Phạm-Duy

Trường ca *Con Đường Cái Quan* đưa ra một lữ khách đi trên đường xuyên Việt, đi từ Ai Nam quan tới mũi Cà Mau, đi từ ngày mới lập quốc cho đến khi đã hoàn thành xứ sở, đi trong lịch sử và lòng dân, đi tới đâu cũng có tiếng dân chúng địa phương ca hát chúc tụng lữ khách đi nổi lên được lòng người và đất nước...

Trường ca *Con Đường Cái Quan* gồm có ba phần :

- Phần thứ nhất : « *Từ miền Bắc...* » mang tính chất hào hùng của miền quê cha đất tổ ;
- Phần thứ hai : « *... Qua miền Trung...* » với tình thương yêu chan chứa niềm xót xa ;
- Phần thứ ba : « *... Vào miền Nam* » tỏ sự vui mừng của con người cả thắng thiên nhiên để hoàn thành nước Việt.

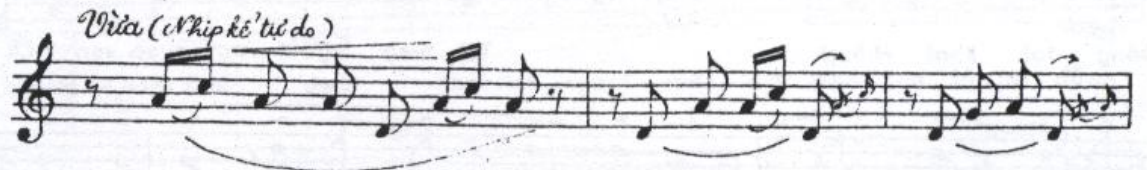
Trường ca *Con Đường Cái Quan* là sự tổng hợp của nhiều đoạn ca mang những tên riêng biệt và có thể trình bày lẻ loi. Toàn bài còn là một nhạc cảnh, trình diễn với đầy đủ nhân vật mang sắc phục của ba miền.

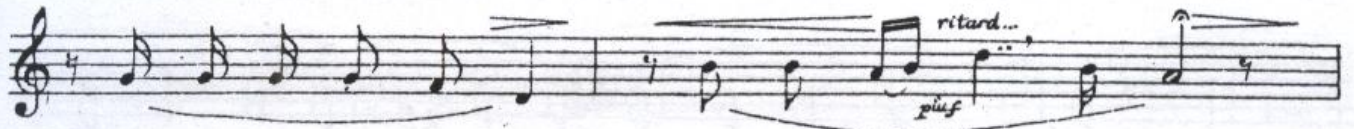
Phần thứ nhất: TỪ MIỀN BẮC

... Mờ đâu là tiếng hát vu vơ của một thôn nữ miền Bắc

1° ANH ĐI TRÊN ĐƯỜNG CÁI QUAN (Hoát ví)

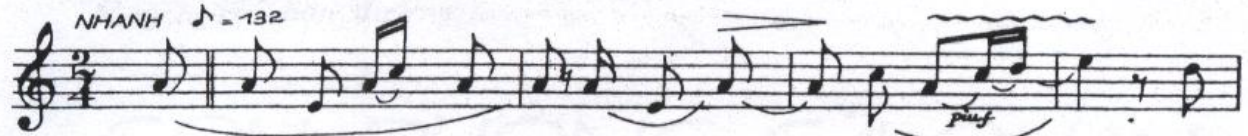
cô cất có: Hỡi anh đi đường cái quan Dừng chân đứng lại (i i) Dừng chân đứng lại (i i)

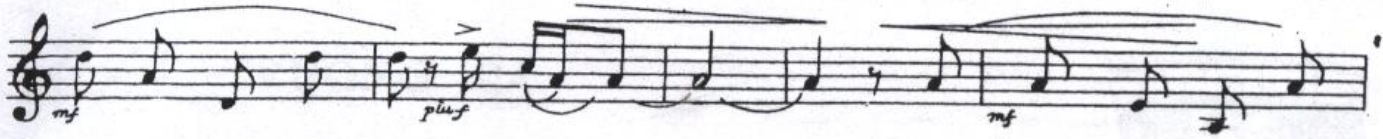
Cho em đây than đôi lời... Đi đâu vội mấy anh ơi?

2° TÔI ĐI TỪ ẢI NAM QUAN
(HÀNH KHÚC)

người lữ khách trả lời rằng...

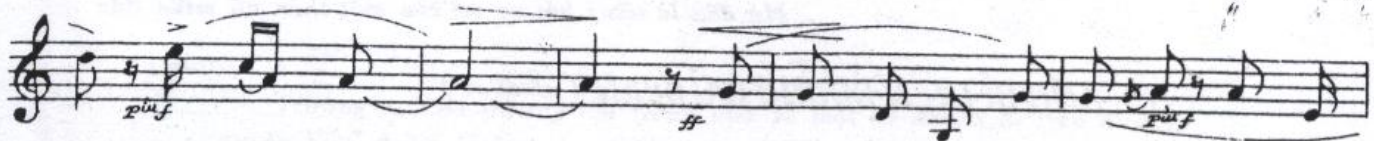
lữ khách: Tôi đi từ ải Nam Quan sau vài ngàn năm lẻ (e e é) Chlo

đôi một họ trăm con đã lên đường... Năm mươi người ngược núi

rừng đã dựng vòng... biên ải (i i i) Năm mươi người trảy theo

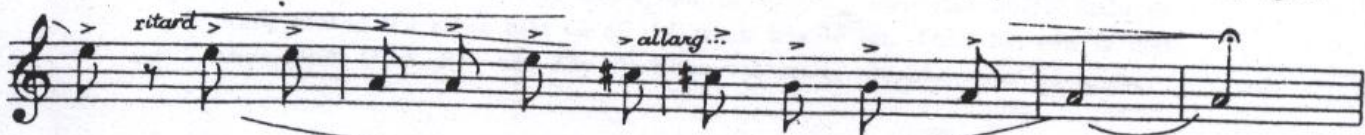
sông tôi khơi chùng... Tôi theo người vượt quan san Ơi ơi người

ơ i ơ i ơ i người ơi! Vẽ lối mòn gìn giữ quê hương ngàn đường giặc

Hán... Tôi chưa về ải Chi Lăng. Ơi ơ i người ơi! Ơi ơ i người

ơ i! Dưới chiến bào người thấy bản khoăn thương ai đầu nguồn...

Người nhớ thương ai hơn là nàng Tô-Thị, lúc này đang đứng đợi người ở đầu nguồn! Nhưng người vợ phụ lại khuyên người đi đừng có trở về! Vì nếu người về thì nàng chẳng thành đá và chẳng được người đời thương mến nữa... nàng Tô-Thị ru rằng...

3° ĐỒNG ĐĂNG CÓ PHỒ KỶ LỬA (HÁT RU)

RATCHAM $\text{♩} = 66$
lié
Dolce

nàng tô thị: Đồng Đăng có phồ. Kỷ Lửa có nàng Tô Thị (í ó) đứng chờ đợi

ai... Và khuyên người chẳng tái hồi cho ngàn năm được (í ó) sống đời vọng phu

Người lữ khách từ biệt miền thượng đì. Có dân chúng vùng núi rừng hát tiễn đưa...

4° NGƯỜI VỀ MIỀN XUÔI

CHẠM $\text{♩} = 88$
mf

dân thượng du: Người về miền xuôi đem theo tình người miền Núi Nhà sàn là nơi đứng

bên đường hoang vắng soi. Đưa chân anh qua đồi. Cơm lam đem theo người lên cao anh ôm trời

Đề giòng suối lè lol... Đường về ruộng dưới ngát hương cúi rừng gạo núi. Vượt tầm đèo khơi thấy

con đường lát trải cười. Đường về miền xuôi biết bao dò bao quán mới. Đường dài mà vui hỡi

rall... *AT°* *mf*

người bạn đường nặng vai. Rồi một ngày mai có qua nhịp cầu tà tại. Nhìn bọt bèo trôi nhá

tiếng vang: *CHÂM LẠI*

chàng màu tóc xanh ngồi. Đườngngườcdườngxuôinhớ nhau vì chuyện đầu môi. Tạm biệt một nơi thấy

ritard.

nhau ở cuối chân trời...

Người lữ khách về đến vùng trung du. Qua bến đò ngang, gặp cô lái hát mừng người...

5° **NÀY NGƯỜI ƠI!** (Tình Ca)

RẤT CHẬM, ♩ = 56 *li'* *mf* *piu.f*

cô lái đò miền trung du: **Này người ơi!** ghé bến (ý) sang sông Lên đường đi tới bờ

mf *piu.f* *mf* *p*

công em chào thuyền Mừng người đi tìm thấy tình duyên Con đườngđất nước nối liền lòng dân

Dolce *pp*

lữ khách: Sông Thương ơi! Nước chảy (ý) đôi ba giòng. Anh về Hà Nội một lòng yêu em...

mf *ritard* *mf* *p* *pp*

Sông Thương ơi! Nước đục người đen. Anh về thành phố (ý) không quên cô mình!

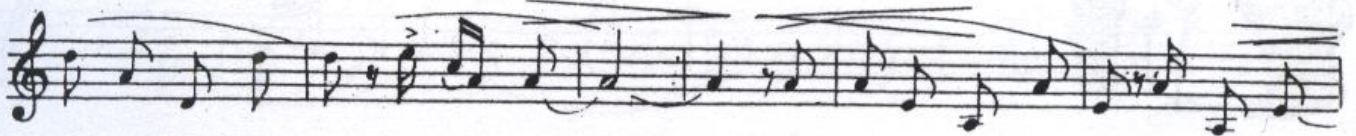
Người lữ khách về đến Thủ đô miền Bắc...

6° TÔI ĐI TỪ LÚC TRĂNG TƠ (Hành khúc)

NHANH ♩ = 132

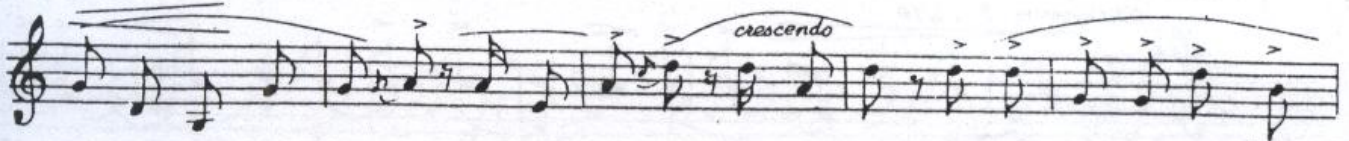
lữ khách: Ra đi từ lúc trăng tơ Trăng một miền hoa cỏ (o o ó) Trăng

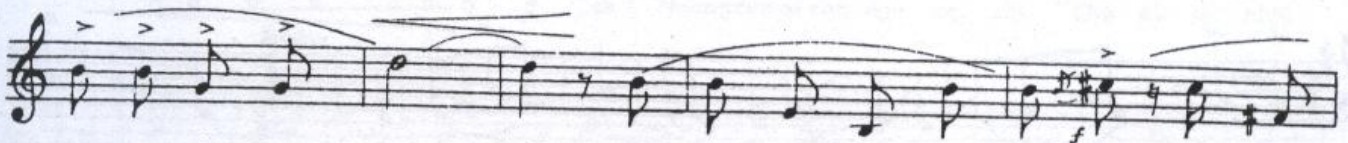
lên đầu cửa ô xa vẫn chưa mờ... Im nghe lời Thủ Đô chào Ôi! lời mừng

đông đảo (o o ó) Đi trong lịch sử dân ta luống nghẹn ngào lữ khách và dân chúng thủ đô: Hai

bên nhà cửa thân yêu. Ơi ới người ơi! Ơi ới người ơi! Đã mấy lần đề đám rêu

xanh thay màu gạch ngói. Thăng Long buồn tui chèo phôi Tháp Tháp Rùa

ơi! Tháp Tháp Rùa ơi! Gió tiễn người về đến quê hương câu ca giọng Hời...

Phần thứ hai: QUA MIỀN TRUNG

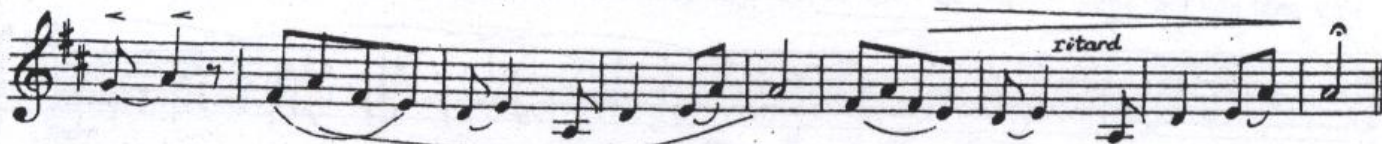
Vào tới miền Trung, một lũ trẻ chạy ra đón lễ khách

7° AI ĐI TRONG GIÓ TRONG SƯƠNG (Hát Lý)

RẤT NHANH ♩ = 176

lũ trẻ: Ai đi trong gió trong sương ơi! Phải mau ơi Phải mau mà để tới

Người ơi! Kéo ... đường ơi Người ơi còn xa! Kéo ... đường ơi Người ơi còn xa

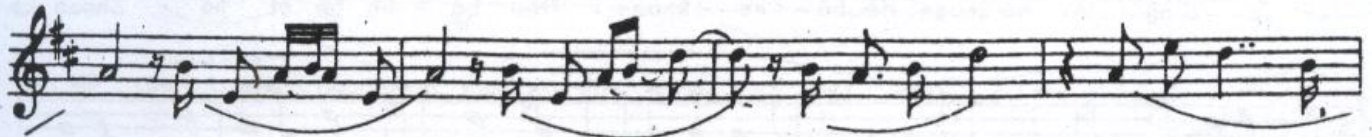
8 AI VÔ XỨ HUỆ THÌ VÔ (Khat Ru)

Và một bà mẹ ôm con, ru rằng...

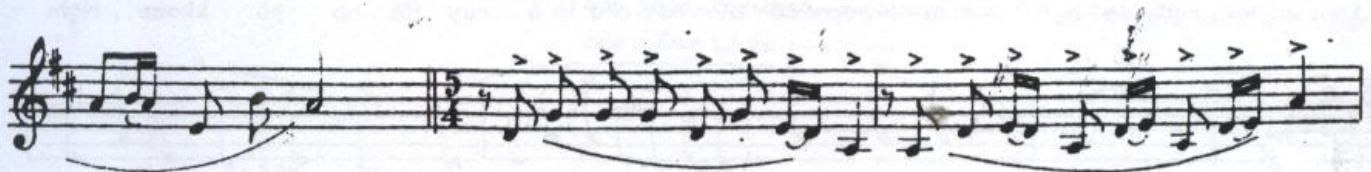
RẤT CHẬM $\text{♩} = 60$

bà mẹ: . À á ơ á ơ á ù á ơi Ai vô xứ Huế thì

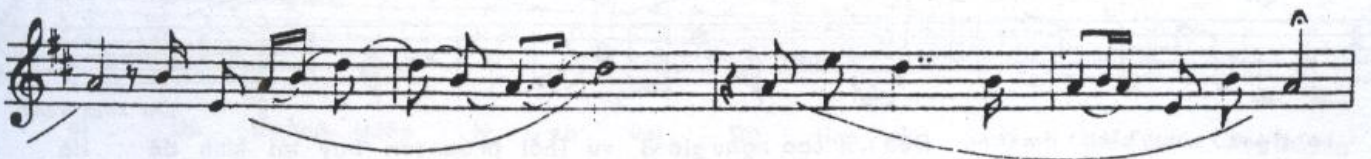
vô Chớ sợ Trường nhà Hồ Chớ sợ Phá (ơ ó) Tam Giang(à) ơ... À á ơ á

ơ á ù á ơi ! Ngó ra quê cha đường xa sông rộng Ngó về núi mẹ núi lộng đèo cao

À á ơ á ơ á ù á ơi ! Nhưng con ơi con ngủ ngủ sâu Chớ nói lại nhịp

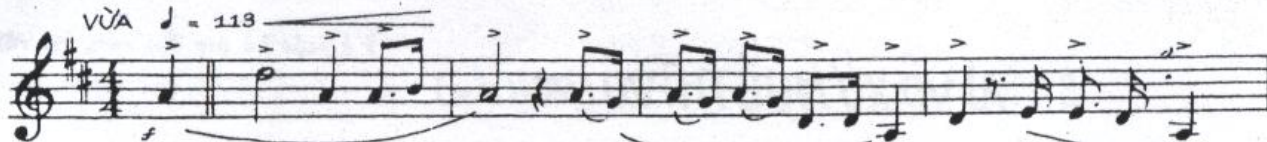

cầu Chớ đã có (ơ ó) (ư) Người đi À á ơ á ơ á ù á ơi !

Qua thôn xóm, gặp lúc ngày mùa, lũ khách nghe thấy tiếng hò của người dân đang gặt gao

9° AI ĐI TRÊN DẶM ĐƯỜNG TRƯỜNG (HỒ GIÃ GẠO)

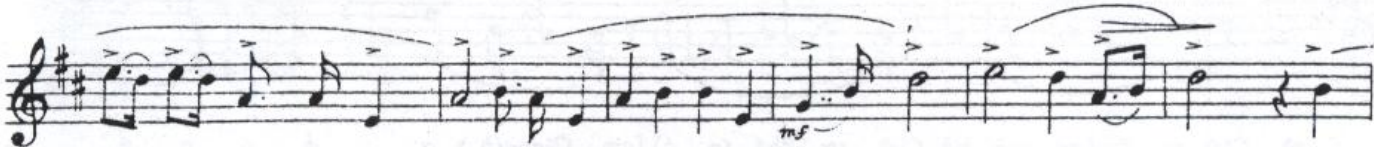
VỪA $\text{♩} = 119$

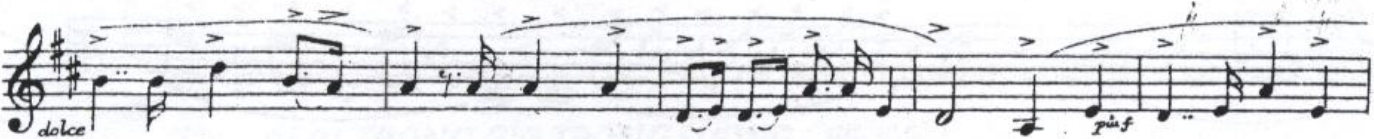
dần miến trung: Hò hò hò hò ơi hò Ai đi trên đường là dặm đường Đi mô mà vội

vã à cùng là hò khoan Hò hò hò khoan Hò hò hò hò ơi hò Khoan

khoan tôi mời là bạn. Vui là à hợp đoàn đêm nay chứ là à nay Hò hò hò khoan.. Nôm

tê trong lúc sang Xuân tôi theo công chúa Huyền Trân tôi lên đường Đường máu xương đã làm cán

thương Đồi sức hương lấy cõi giang san Tôi đi theo bước ái tình Đi cho trăm

họ được hòa bình ấm no Đèo núi cao nghe gió vi vu Thổi phấn sơn bay tới kinh đô Hò

hò hò ơi hò Anh đi trên đường là gập ghềnh Mau mau đi kéo lữ à Truyen

tỉnh nước non Hô hô hô khoan Hô hô hô hô oi hô Mau mau đi kéo là kéo

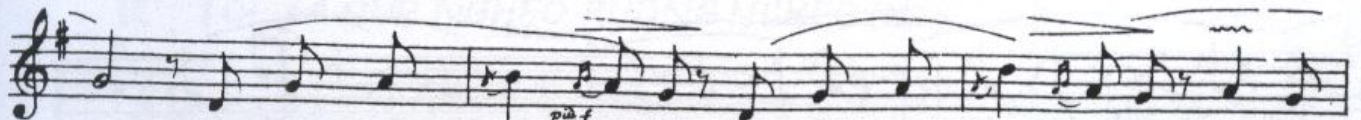
lỡ câu truyện tình năm xưa là tình (ò) xưa Hô hô hô khoan!

Lời khách muốn được như nàng Huyền-Trân khi xưa, đi vào phía Nam bằng một tấm lòng! Người nghe thấy tiếng hát của Công Chúa vọng lên...

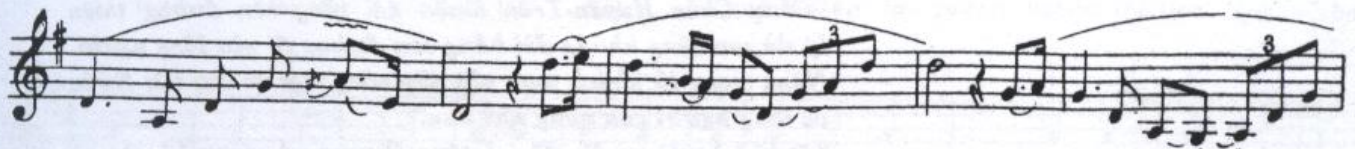
10° NƯỚC NON NGÀN DẶM RA ĐI (Tình Ca)

huyền trân công chúa: Nước non ngàn dặm (à a a) ra đi Nước non ngàn dặm (à a a) ra

đi Dù đường thiên lý xa vời Dù tình cô lý chơi vơi Cũng không

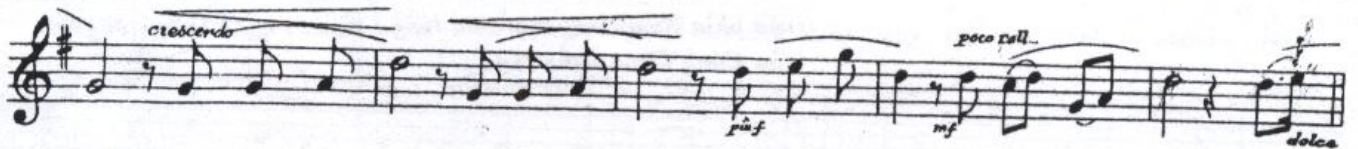
dài bằng lòng thương mến (à), người Bước đi vào lòng (ừ ừ ừ) muôn dân Bước đi vào lòng (ừ ừ ừ) muôn

dân Bằng hồn trinh nữ mơ màng Bằng tinh say đắm ơi chàng Ước nuôi dân hòa bình trong ái

ân Nhưng ánh thắp vàng cây quế giữa rừng Chỉ một mùa tang là hương là sắc (v)

tan. Tàn cả tình yêu! Vì hận còn gieo Đất nước cháy theo với ngọn lửa thiêu! Mối

hay tình nhẹ (ê ê ê) như tơ! Mối hay tình nhẹ (ê ê ê) như tơ! Mộng ngoài biên

giới mơ hồ chẳng ngăn được sóng vỗ bờ với đêm mờ hồn và trên Tháp ma...

Công Chúa Huyền-Trân muốn nói rằng con đường thiên lý dù sao cũng không dài bằng con đường đi vào lòng người. Nàng mong lễ khách mau nối tiếp công việc đi vào Đất Nước và lòng người của nàng khi xưa.

Lễ khách vội ra đi, để lại sông Hương và giọng hò của cô gái Huế...

11° GIÓ ĐƯA CÀNH TRÚC LA ĐÀ (Hồ tiên sông)

RẤT CHẬM $\text{♩} = 66$

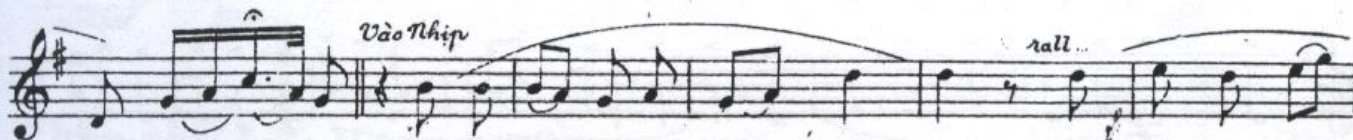
CHẬM $\text{♩} = 80$ (NHỊP KẾT TỰ DO)

cô gái huê: Ớ ơi hò ó hò ơ Gió đưa cành trúc la đà. Tiếng

chuông Thiên Mỵ canh gà diêm sương Người về chưa ghé sông Hương đã nghe tiếng gọi đôi

đường đàng... cay! Anh đi mau (ơ) đề nối lại duyên may Tình xưa là nghĩa

cũ anh đắp xây cho thiệt bền ó hò ô ô....

Lữ khách cất tiếng hát qua đèo đẽ vào vùng ven bể

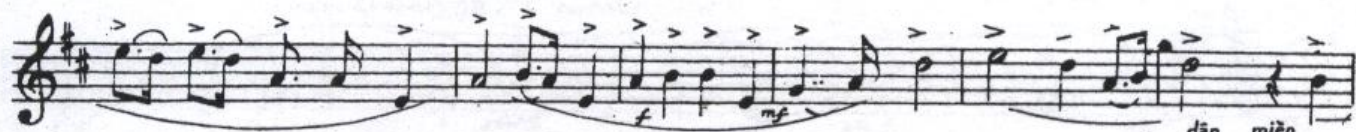
12° TÔI XA QUÊ NGHÈO RUỘNG NGHÈO (Hồ giữa gạo)

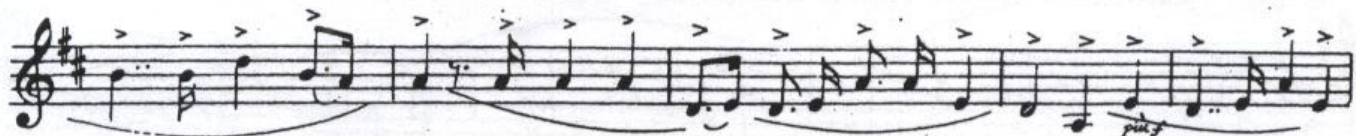
lữ khách: Hò hô hò hò ới hò Tôi xa quê nghèo là ruộng nghèo Tôi leo qua cồn

cát à vượt đèo Hải Vân Hô hô hò khoan Hò hô hô hò ới hò Tôi

trông én liệng là từng đàn Tôi gọi đàn chim ơi kia là (a) chim Hó hô hò khoan Vua
đàn miền trung:

Lê dốt lính vô Trung Anh theo chúa Nguyễn vượt Cù Mông anh qua đèo Đèo núi cao ngơ ngác trông

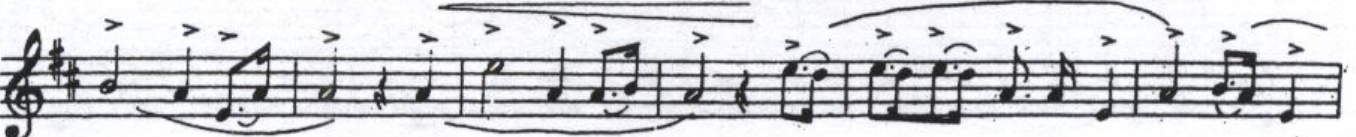
theo Đèo thóp sơn thương nhớ trong chiều Anh đi chân cứng đá mòn Đì chưa thấy mỏi mà lòng còn say

sua Biển thắm ru tiếng hát thiên thu Làn gió xanh theo gót phiêu du Hô hô ho hô ơi
lời khách:

hồ Lênh đênh ven bờ là biển sâu Hương thơm là thoang thoảng ở Đất màu miền Nam

Hó hô hò khoan Hô hô hô hô ơi hồ Lênh đênh ven bờ là biển giàu Nghe nhịp

cầu đã nổi tình là (ò) xưa Hó hô hò .. khoan ...

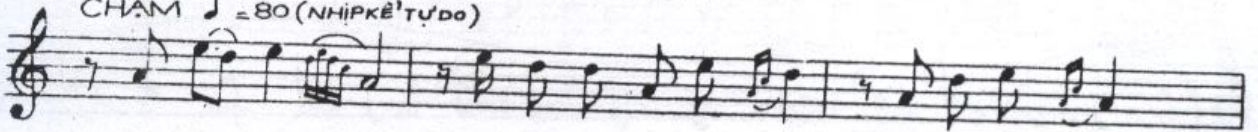

Phần thứ ba : VÀO MIỀN NAM

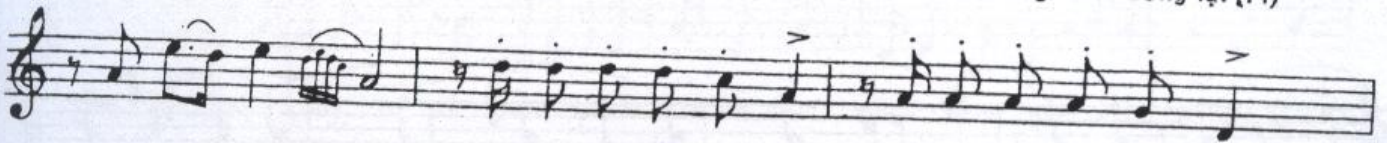
Lữ khách vào tới miền Nam, nghe tiếng hò của một cô gái

13° ANH ĐI ĐƯỜNG VÀNG ĐƯỜNG XA (Hơơ)

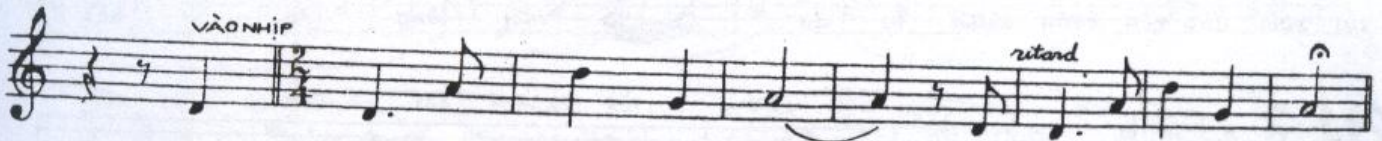
CHẬM ♩ = 80 (NHỊP KẸ' TỰ DO)

cô gái miền nam: Hò ó ơ ó ơ... hò Bớ anh đi đường vắng đường xa Dừng chân đứng lại (i i)

Hò ó ơ ơ ơ... hò Nghe em đây co đôi lời Nghe em đây co đôi lời

Chiều về trên cánh Đồng Nai Chờ người xây đắp ngày mai ...

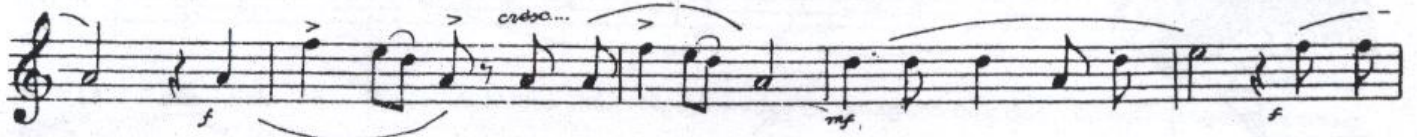
Lữ khách mừng rỡ hát khúc hành ca

14° NHỜ GIÓ ĐƯA VỀ (Hành khúc)

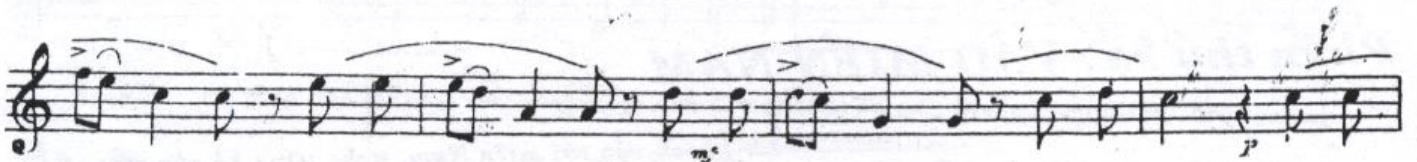
VỮA $\text{♩} = 108$

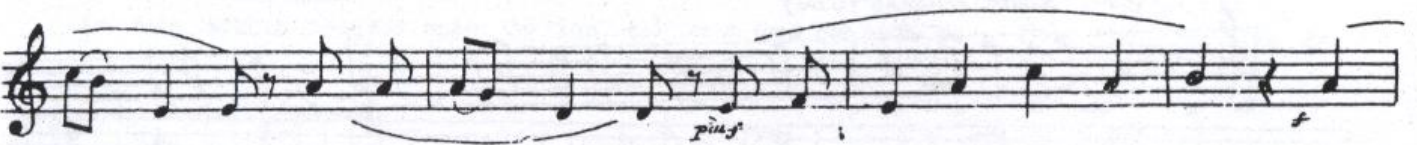
lữ khách: Nhờ gió đưa về Về miền gió chan hòa Thơm lòng đất phù

sa trời nắng huy hoàng trời xuôi óm con đường Cho ta vô miền sông nước Chiến đấu

với (i) sinh lầy với thú dữ (u) tràn đầy với lũ muỗi (u) đặc dày như đám mây chiến đấu

với (u) rừng Tràm. Ta như ong (u) từng đàn Lệp cuộc đời trên đất rừng hoang vào

tôi xôm dứa vào vườn chuối la đà Ôi là mát lòng ta Bàu

vú sữa trôn Và mảnh trái thơm ròn Hương sều riêng ngọt ngon Có mái

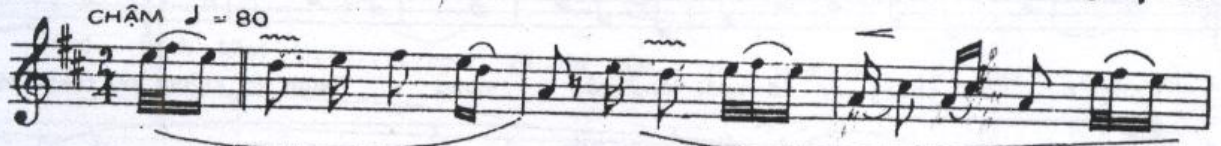
tóc xuề xòa Có khóa mắt (i) thiết tha Đôi môi xinh hàm răng xít xa Có áo

ngón (v) mọn mà Có tiếng nói (i) đậm đà Người yên lành như một giấc mơ!

Cô gái miền Nam muốn được đi bên lữ khách trên con đường và trong cuộc đời

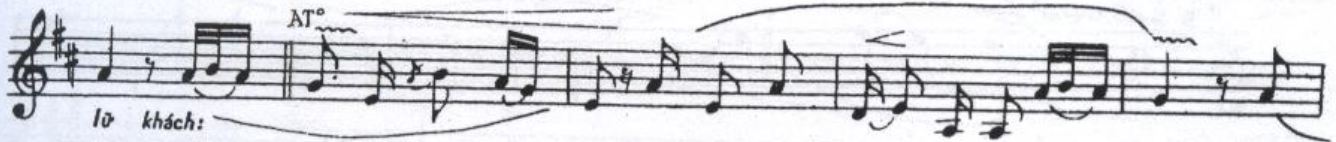
15° ĐI ĐAU CHO THIẾP THEO CÙNG (Tình Ca)

cô gái miền nam: Đi... đau cho thiếp theo cùng Đói no thiếp chịu... lạnh lùng thiếp

cam Ví... dầu tình có dở dang Thì cho Thiếp gọi dò ngang thiếp

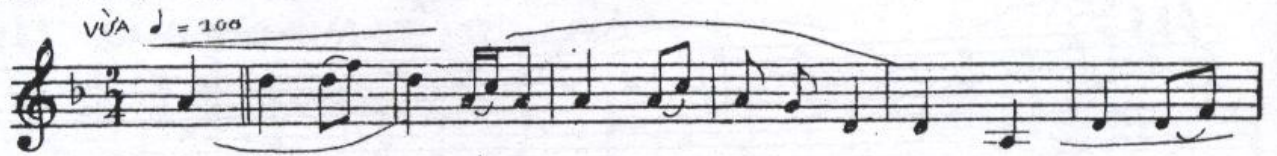
lữ khách:
về Tôi... đây lạ xứ quen người Trăm bề nhũn nhện đừng cười tôi nghe Ví

dầu tình bén duyên thề Thì xin kết... bạn đèn nghi trúc mai

Từ biệt miền Bắc với tâm trạng của chông nàng Tô-Thị. Vào miền Trung với mỗi tình của Huyền-Trân Công Chúa, nhưng tới miền Nam, lữ khách đã tìm được lương duyên ở cảnh và người. Lữ khách kết duyên cùng cô gái miền Nam! Dân chúng miền Nam hò mừng vợ chông mới...

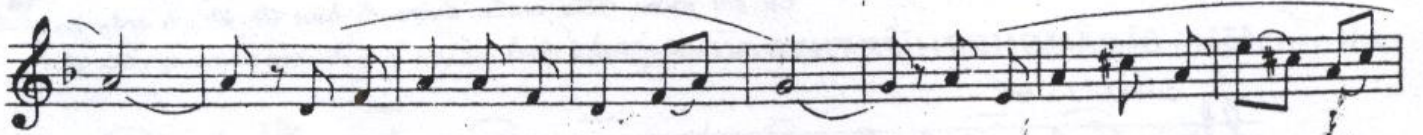
16° ĐÈN CAO CHÂU ĐỐC GIÓ ĐỘC GÒ CÔNG (Hồ Lơ)

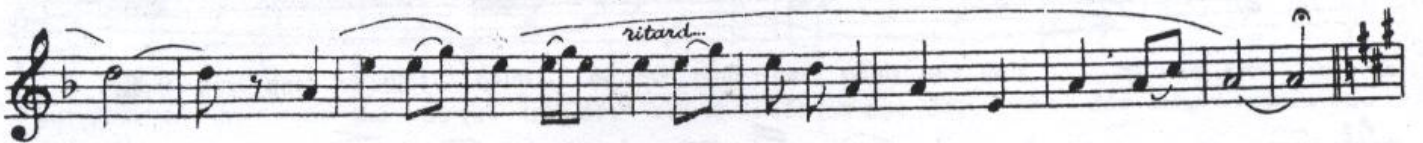
dân chúng miền nam: Hờ lơ hó lơ lắng tai nghe tiếng ai đang hồ lơ hồ lơ hó

lơ... Đèn nào cao cho bằng đèn Châu đốc? Gió nào độc cho bằng gió Gò

Công? Vợ chồng son đã nuôi lòng ước mong Thuận vợ chồng sẽ cùng tát... biển

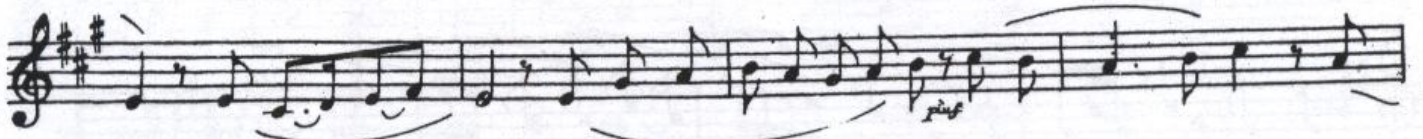

Đông! Hờ lơ hó lơ lắng tai nghe tiếng ai đang hồ lơ hồ lơ hó lơ...
Đôi vợ chồng son cưới sóng Cửu long giang về miền hậu
giang thành lập thôn ấp...

17° CỬU LONG GIANG VÀ VĨ MIỀN NAM (XUCA) (HÀNH KHÚC)

vợ chồng lữ khách: Cửu Long glana! gió về vui trên sóng sông uốn quanh như chín con

rồng. Ôm chặt đứa con Người từ tiền giang đi về xa xăm Cuối con đường say đắm là

miền rộng thênh thang Cửu Long giang trôi về ôm ấp đất hoang Thiết tha như gỏi yêu

chồng Trong chiều mênh mông Người về Hậu Giang xây tổ uyên ương Có cánh đồng lúa chín Uốn
 mình như sóng và dân chúng: Về miền Nam! Ôi quê hương ơi... ơi!..... Về Cần
 Thơ khơi kênh khơi nước.... ngòi Về Hà Tiên ta tiễn chèo ra đảo khơi
 Về Cà Mau ta đốt biết bao lửa vui! Về miền Nam ta theo con gió....
 đưa... Về miền quê ta theo con gió... về! Về miền sông ăn cá nướng thơm ngày
 mưa Về đồng đưa ta tắm nắng vui đời ta! Về miền Nam...
 Về miền Nam Người về đây trong gió (v) bình (ư) an!..

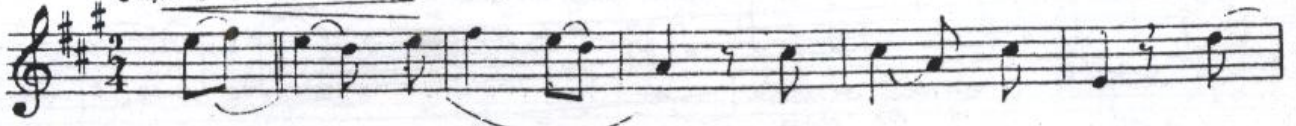
ritard...
piu f
f
mf
dolce
f
mf
dolce
ff
pp
crescendo ritard...
piu f

VỪA ♩ 108

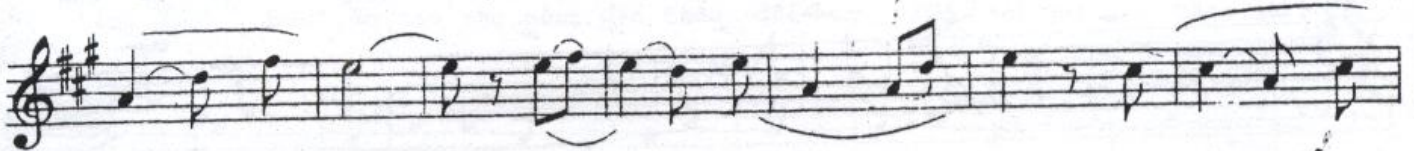
Thành lập xong cuộc đời trên đất miền Nam màu mỡ, họ hát cảm ơn rằng...

18° **GIÃ ƠN CẢI CỒI CẢI CHAY** (Hò ru)
và **VỀ MIỀN NAM** (Thành khúc)

CHẬM $\text{♩} = 66$

vợ chồng lữ khách: GIã ơn (ơ) cải cổi cải chay Đêm khuya (ờ) giã gạo Có

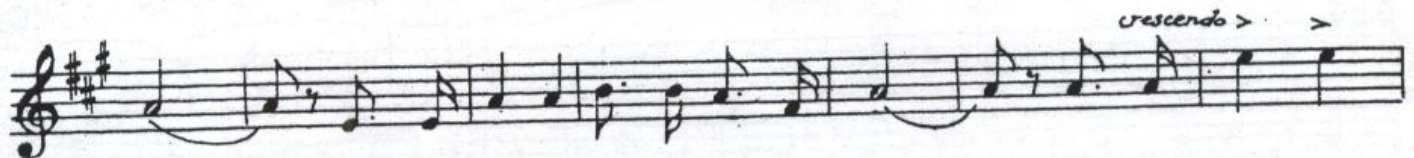
mày (ơ) có tao Giã ơn (ơ) cải nhíp cầu ao Đêm khuya (ờ) vo

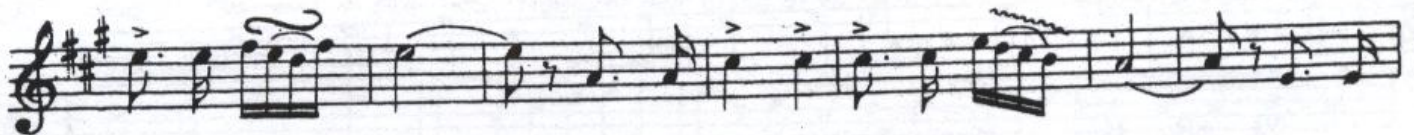
dân chúng miền nam: **f**
gạo Có tao (ơ) có mày Về miền Nam đem theo sương gió... xưa!

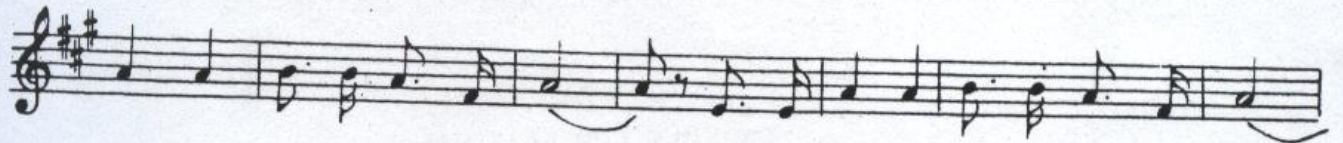
Và đồng khô đem cơn mưa rét... và... Người về đây thương nhất tám con đường

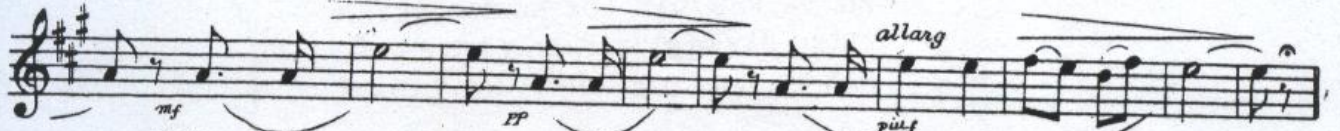
xa Về miền Trung ra xứ Bắc yêu mẹ cha! Đường từ xa đem

ta đã tới.... đây! Chờ chiều nay rung chuông trên luống cày... Người gửi

on ra bốn phía chân trời mây ! Ngang đầu lên dăng vút đóa linh hồn say

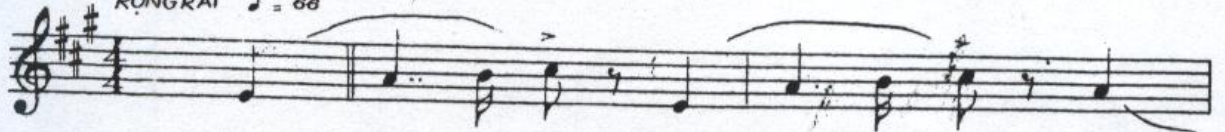

Đường về đây ! Đường về đây ! Trời về Tây nghe gió (v) cuồng (v) bay ...

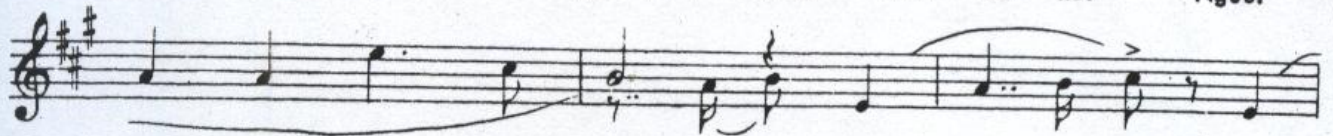
Lữ khách đã tới cuối con đường xuyên Việt. Tạm dừng chân, người mong con đường cải quan sẽ có ngày hết ranh giới để người được mãi mãi đi trong một duyên tình dài...

19° ĐƯỜNG ĐI ĐÃ TỚI (Đoạn kết)

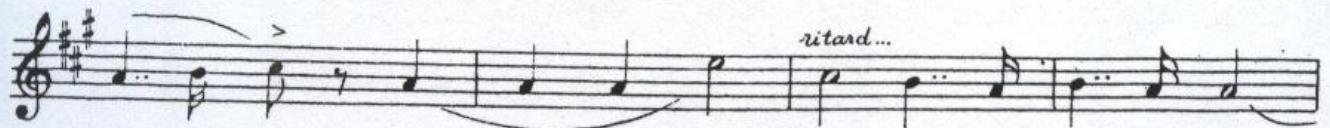
RỘNG RÃI ♩ = 66

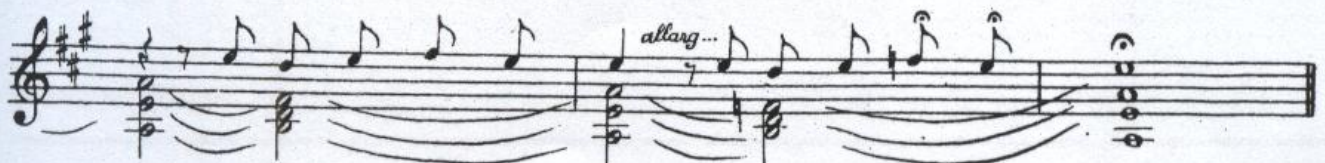
toàn thể nhân dân: Đường đi đã tới ! Lòng dân đã nói Người

tạm dừng bước chân vui (Người ơi) Người mơ ước tới... Đường

tan ranh giới Đè người được mãi Đi trong một duyên tình dài

(Con đường thế giới xa xôi... Trong lòng dân chúng nơi nơi...).

Nuôi từ 1954

Bỏ dở dang những năm 56-58

Hoàn thành mùa Xuân 1960

CA KHÚC CHO NGÀY MAI
QUẢNG HÓA ẤN HÀNH LẦN THỨ NHẤT
BÌA VÀ PHỤ BẢN CỦA NGUYỄN-QUỲNH
TRÌNH BÀY QUANG VŨ. GIẤY PHÉP XUẤT
BẢN SỐ 2510. BTT. PHNT NGÀY 12-6-70

GIÁ NHẤT ĐỊNH : 200đ

Thư từ, liên lạc : CƠ-SỞ XUẤT-BẢN QUẢNG HÓA, 17B Hotel Ideal
57-59 Đỗ Quang Đầu Saigon. Đ.T: 23.996